

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatelů: a) PASOIL s.r.o.**, IČO: 64051862, se sídlem Františka Halase 845, 434 01 Most, **b) J. B.**, nar. „X“, bytem „X“, **c) E. R.**, nar. „X“, bytem „X“, právně zastoupených Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem, se sídlem Příběnická 1908, 390 01 Tábor, **proti odpůrci: město Dolní Poustevna**, IČO: 00261289, se sídlem Vilémovská 77, 407 82 Dolní Poustevna, **v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2016 – Územního plánu města Dolní Poustevna ze dne 10.8.2016, č.j. MDP-900/2016,**

t a k t o :

- I. V opatření obecné povahy č. 1/2016 – Územním plánu města Dolní Poustevna ze dne 10.8.2016, č.j. MDP-900/2016, se pro **vady řízení** dnem právní moci tohoto rozsudku v textové i grafické části **zrušuje** plocha přestavby P07.
- II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovatelům společně a nerozdílně náhradu nákladů řízení v částce 45.274,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé se společně podaným návrhem domáhali zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2016 – Územního plánu města Dolní Poustevna, ze dne 10.8.2016, č.j. MDP-900/2016, schváleného zastupitelstvem města Dolní Poustevna dne 10.8.2016 usnesením č. 15/16 (dále jen „územní plán“), podle § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, (dále jen „stavební zákon“), a to v rozsahu plochy přestavby P07.

Navrhovatelé opřeli svoji aktivní procesní legitimaci o vlastnická práva k pozemkům, jež se nacházejí v přímém sousedství plochy P07, u které byla opatřením obecné povahy schválena přestavba. Plocha P07 je jako jediná vedena jako plocha smíšených aktivit (A), na které má být umožněna výstavba a provoz čerpací stanice pohonných hmot (dále jen „ČSPH“). Možnost výstavby ČSPH zcela zásadně znehodnotí pozemky navrhovatelů, neboť dojde k narušení pohody bydlení, zhoršení životního prostředí, zvýšení hluku a plyných emisí a v neposlední řadě i vzniku rizika požáru a následného výbuchu. Navrhovatelé byli rovněž dotčeni na svých právech na spravedlivý proces, když povolení výstavby ČSPH bylo schváleno na základě soukromého záměru investora a procesní postup neprobíhal v souladu s právními předpisy.

Schválený územní plán je dle navrhovatelů v rozporu s původním zadáním, když v první řadě dovoluje prolínání obytné, výrobní a komerční funkce ve střední části řešeného území. Dále pak umožňuje umístění komerčního záměru s velkým negativním vlivem na okolí v bezprostřední blízkosti obytné zástavby, i přesto, že z hlediska životního prostředí byl v zadání stanoven požadavek na snižování škodlivých vlivů na životní prostředí a zdraví obyvatel. V předešlém územním plánu zahrnujícím lokality 30 a 31 (lokality umístěné na okraji města mimo obytnou zástavbu) bylo rozhodnuto, že v těchto lokalitách nebude umožněna výstavba ČSPH. Je proto zarážející, že nově schválený územní plán umožnil umístění ČSPH na plochu P07, která se nachází v přímém sousedství obytné zástavby. V samotném zadání územního plánu však není možné najít zmínku o nedostatečné síti čerpacích stanic, která by vyžadovala řešení, a to zvláště když se na území města již nacházejí dvě ČSPH.

Problematická plocha P07 byla do původního zadání územního plánu zařazena na základě pokynů pro úpravu územního plánu ze dne 18.12.2015. Podle § 51 odst. 3 stavebního zákona může být změna zadání územního plánu provedena pouze v případě schválení pokynů pro úpravu územního plánu zastupitelstvem města. Podle dostupných informací však zastupitelstvo pokyny neschválilo. Ve výše zmíněných pokynech bylo uvedeno, že důvodem pro jejich zpracování byla obdržaná stanoviska dotčených orgánů. Žádný dotčený orgán ale úpravu původní plochy označované Z39 nepožadoval. Požadavek na zapracování změny plochy P07 do návrhu územního plánu byl poprvé zmíněn na společném jednání konaném dne 22.4.2015, kdy měl určený zastupitel uplatnit připomínky k návrhu územního plánu. Připomínky byly zastupitelstvem schváleny až na zasedání konaném dne 12.8.2015, kdy už zastupitel neměl oprávnění připomínky uplatnit a pořizovatel k nim neměl přihlížet.

Společného jednání konaného dne 22.4.2015 se účastnili zástupci pořizovatele, projektanta, dotčených orgánů a dotčených obcí, včetně pana Petra Škody a paní Silvie Štenglové, kteří jsou provázáni se společností TOP TANK s.r.o., IČ 26403226, se sídlem Janáčkovo nábřeží 1153/13, 150 00 Praha 5, která je jediným společníkem společnosti TLM s.r.o., IČ 26317273, se sídlem Janáčkovo nábřeží 1153/13, 150 00 Praha 5, jež vlastní ½ pozemků nacházejících se na ploše P07. Vlastníci pozemků dotčených územním plánem však nejsou oprávněni účastnit se společného jednání. V daném případě tak pořizovatel postupoval v rozporu s § 50 odst. 2 stavebního zákona. Svým jednáním současně porušil povinnost rovného zacházení s dotčenými osobami dle § 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Záznam ze společného jednání o účasti dotčených osob mlčí, a neodráží tak skutečný průběh jednání. Zástupce města Dolní Poustevna podal během společného jednání

písemné připomínky, o kterých však není nikde žádná zmínka. O společném jednání byl pořízen záznam, nikoli protokol, a navíc s časovým odstupem jednoho měsíce od jeho konání. O ústním jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se dle § 18 odst. 1 správního řádu, pořizuje protokol, který v písemném znění obsahuje náležitosti stanovené § 18 odst. 2 a 3 správního řádu. Naproti tomu záznam zmíněné náležitosti postrádá.

Podle § 10i odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „zákon o posuzování vlivů“), je orgán kraje povinen při pořizování územního plánu nebo jeho změny na základě kritérií obsažených v příloze č. 8 k tomuto zákonu učinit požadavek na zpracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí. Krajský úřad Ústeckého kraje, jakožto věcně a místně příslušný orgán na úseku vlivů na životní prostředí, k návrhu zadání územního plánu vydal stanovisko dne 25.5.2014, č.j. 1979/ZPZ/2014/SEA, ve kterém dospěl k závěru, že návrh zadání územního plánu nestanoví rámec pro umístění záměrů podléhajících posouzení. Přitom výstavba ČSPH, je ve smyslu zmíněné přílohy (bod 10.4 – skladování vybraných nebezpečných chemických látek a chemických přípravků) záměrem podléhajícím posouzení. Ve stanovisku SEA bylo dále uvedeno, že záměry neuvedené v návrhu zadání územně plánovací dokumentace je nutno projednat s Krajským úřadem Ústeckého kraje, odborem životního prostředí a zemědělství. K projednání krajským úřadem z pohledu posouzení SEA došlo dne 7.3.2016, č.j. 245/ZPZ/2016/UP-008, kde bylo v části týkající se posuzování vlivů na životní prostředí uvedeno, že návrh územního plánu nestanoví rámce pro umístění záměrů podléhajících posouzení a po jeho důkladném prostudování nebyla shledána nezbytnost komplexního posouzení vlivů na životní prostředí. Stanovisko krajského úřadu je tak dle názoru navrhovatelů v rozporu s podklady a nezákonné stejně jako stanovisko SEA. V souvislosti s posouzením vlivů na životní prostředí se navrhovatelé rovněž domnívají, že by se k územnímu plánu měla vyjádřit Spolková republika Německo, poněvadž nejbližší zástavba na německé straně se nachází ve vzdálenosti 140 metrů vzdušnou čarou od plochy P07.

Další procesní pochybení spatřují navrhovatelé v absenci stanoviska krajské hygienické stanice, která se měla vyjádřit ke změnám, ke kterým došlo od počátku jednání. Pokud krajská hygienická stanice upravený návrh územního plánu obdržela a nevyjádřila se k němu, jde z její strany o porušení ustanovení § 52 odst. 3 stavebního zákona, kde je stanoveno, že dotčené orgány uplatní v zákonné lhůtě stanovisko k částem řešení, které byly od společného jednání změněny.

Podle § 53 odst. 5 písm. f) stavebního zákona musí odůvodnění územního plánu obsahovat vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch. Odůvodnění schváleného územního plánu částečně obsahuje stručné zdůvodnění potřeby vymezení plochy P07, ale s ohledem na blíže neidentifikovatelný záměr konkrétního investora, je nelze považovat za dostatečné. Cílem územního plánování má být koordinace a zajištění souladu soukromých a veřejných zájmů, nikoli realizace konkrétního záměru soukromého investora. I přesto, že je možné plochu P07 využít v širším kontextu, byla do návrhu územního plánu zařazena pouze za účelem výstavby ČSPH, čímž zcela postrádá jakýkoliv veřejný zájem.

Všichni navrhovatelé uplatnili vůči změně návrhu územního plánu námitky, ve kterých shodně namítali, že by vystavěním ČSPH na ploše P07 došlo ke snížení hodnoty vlastních

nemovitostí, zvýšení množství hluku a prachu a okamžitému a trvalému zhoršení životního prostředí. Navrhovatel a) navíc namítal zásah do vlastních podnikatelských aktivit a potencionální ekonomické potíže způsobené výstavbou a provozem ČSPH pro město Dolní Poustevna. Odpůrce své rozhodnutí odůvodnil velmi nekonkrétně a nedůsledně. K některým bodům se vůbec nevyjádřil. Námitku účelnosti a nutnosti výstavby ČSPH odpůrce obešel tvrzením, že záměr využití území P07 není zcela konkretizován a je proto nezbytné podřadit dané území pod plochy smíšených aktivit. Jednou z možností pak je výstavba ČSPH. Tento závěr, ale nelze přijmout, když plocha byla již do návrhu územního plánu zahrnuta s odůvodněním výstavby ČSPH. K námitce neekonomické výstavby v pořadí již třetí ČSPH na území města Dolní Poustevna odpůrce odvětil, že se jedná o druh a charakter podnikatelského záměru, jehož reálnost je podmíněna investičními náklady, rentabilitou a posouzení nejen místních podmínek, ale i širšího území. Navrhovatelé jsou však tohoto názoru, že pokud odpůrce, uvažuje o výstavbě ČSPH, musí být schopen odůvodnit její ekonomický dopad. Námitka narušení plynulosti bezpečnosti dopravy v centru města, stejně jako námitka narušení pohody bydlení, snížení ceny jejich nemovitostí, vliv negativních dopadů na okolní pozemky a upřednostnění soukromého záměru investora, před veřejným zájmem, zůstaly bez adekvátní reakce.

Podle § 18 odst. 1 stavebního zákona je cílem územního plánování vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území za příznivých podmínek pro životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudružnost obyvatel území. To však napadený územní plán nevytváří, když umožňuje umístění rušícího podnikatelského záměru na plochu P07, jež se nachází v přímém sousedství obytné zástavby. Dále pak § 18 odst. 2 stavebního zákona poukazuje na skutečnost, že územní plánování má zajišťovat předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením, účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení souladu veřejných a soukromých zájmů. V tomto případě ale bohužel výstavba ČSPH nepředstavuje veřejný zájem, neboť se jedná čistě o soukromý podnikatelský zájem. Napadený územní plán ve svých obecných částech klade důraz na shodu zadání a zákonných cílů územního plánování. Důraz klade především na ochranu životního prostředí, zdraví lidí a na předcházení střetů mezi jednotlivými funkcemi v území. Je ovšem zarážející, že je zcela v rozporu s těmito zásadami a bez jakéhokoli zdůvodnění umožňuje výstavbu ČSPH na ploše P07. Pro plochu P07 byly stanoveny podmínky plošného a prostorového uspořádání regulačním kódem A.2.35.10, neboli maximální míra zastavění dosahuje 35% a minimální míra zeleně dosahuje 10%. U ostatních ploch typu A dosahuje maximální míra zastavění 20% a minimální míra zeleně 40 - 60%. Vlastníkovi plochy P07 tak bude umožněna výrazně větší zastavitelnost území s výrazně nižší mírou zachování zeleně. Podle navrhovatelů tak odpůrce porušil princip proporcionality, když svým diskriminačním jednáním stanovil výrazně příznivější podmínky zástavby a připustil nepřiměřený zásah do vlastnických práv navrhovatelů.

Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu na zrušení části opatření obecné povahy uvedl, že plochu P07 je možné využít pro výstavbu ČSPH, avšak toto využití není monofunkční. Tento druh výstavby je možný za podmínek stanovených příslušnými dotčenými orgány v procesu územního a stavebního řízení vedoucího ke konkrétnímu záměru. Zadání územního plánu vychází z vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a o způsobu evidence územně plánovací dokumentace (příloha č. 6). Samotný návrh obsahuje koncepci rozvoje území, nikoli konkrétní umístování a technické parametry

staveb. Zmíněná lokalita se nachází na okraji zastavěného a zastavitelného území v rozptýlené zástavbě rodinných domů a užitkových objektů. Poloha území je vhodně napojitelná na dopravní systém. Původně navržené lokality pro výstavbu ČSPH, jak upozornili navrhovatelé, byly vyloučeny z důvodu záboru zemědělského půdního fondu a rozšiřování mimo zastavitelné území. Po volbách v roce 2014 došlo k výměně členů v zastupitelstvu a zvolení nového určeného zastupitele oprávněného spolupracovat s pořizovatelem ve věci vyhotovení územního plánu. Právě změna zastupitelstva vedla k požadavku vytvoření nového návrhu pro využití lokality P07. Požadavek od krajského úřadu nebyl prozatím vznesen, neboť se stále jedná o tzv. podmíněně přípustné využití. V případě realizace stavby bude samozřejmě vydáno řádné správní rozhodnutí, jehož obsahem budou stanoviska dotčených orgánů z hlediska životního prostředí a hygieny.

K navrhovateli zmíněným pokynům a jejich schvalování odpůrce uvedl, že jsou pouhým dokumentem, který slouží jako podklad pro zpracovatele při následné tvorbě územního plánu a představují tak pouze technickou pomůcku k vzájemné spolupráci. Samotná kompetence, která přísluší zpracovateli, je dána smlouvou o dílo. Pořizovatel nikde neuvedl, že úprava využití dané plochy byla realizována na základě požadavku dotčeného orgánu. Podnět k úpravě vznikl s ohledem na připomínku přednesenou určeným zastupitelem, který jednal za město, protože on jediný je kompetentní k reprezentaci města.

Navrhovatelé mylně uvádí osoby přítomné na společném jednání, neboť z prezenční listiny je zřejmé, že účastníky byli zástupci zpracovatele, pořizovatele, určený zastupitel a dotčené orgány. Z podání navrhovatelů není jednoznačně patrné, které jednání mysleli, zdali společné jednání podle § 50 stavebního zákona nebo veřejné projednání podle § 52 stavebního zákona. Osoby uváděné navrhovateli byly ze společného jednání vykázány před začátkem jednání. Neoprávněně přítomna byla pouze osoba zastupující majitele jedné ze stávajících ČSPH, čímž záměrně uvedla v omyl pořizovatele i zástupce města Dolní Poustevna. Odpůrce zároveň navíc upozornil na skutečnost, že v průběhu řízení bylo zjištěno, že se osoba (paní H.) nejprve prokazovala za Obvodní báňský úřad Most, avšak později v dalších fázích procesu tatáž osoba pod jiným jménem několikrát navštívila pořizovatele a žádala jej o radu, jak se bránit proti zmíněné lokalitě P07. Určený zastupitel za město Dolní Poustevna podal písemné připomínky, které byly řádně schváleny zastupitelstvem dne 12.8.2015. Záznam ze společného jednání byl prováděn ručně během jednání a následně byl dne 22.4.2015 vydán čistopis.

Zpracování a vyhodnocení vlivů na životní prostředí v souvislosti s napadeným územním plánem je v současné době zpracováváno. Krajský úřad nepožadoval posouzení SEA a vydal stanovisko, ve kterém neprojevil negativní postoj k návrhu územního plánu. V zákonné lhůtě byly zaslány námítky a připomínky, ke kterým pořizovatel a určený zastupitel vypracovali návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek k návrhu územního plánu. Oba návrhy byly řádně zaslány dotčeným orgánům a ani poté pořizovatel neobdržel stanovisko, ze kterého by vyplývala nutnost posouzení SEA.

Navrhovatelé namítali absenci stanoviska krajské hygienické stanice. K tomuto tvrzení odpůrce uvedl, že k návrhu rozhodnutí o námitkách a připomínkách hygienická stanice vydala dne 7.6.2016, souhlasné stanovisko, kde bylo jasně řečeno, že s návrhem rozhodnutí o námitkách a návrhem vyhodnocení připomínek k návrhu územního plánu Dolní Poustevna souhlasí.

Územní plán byl vytvořen za účelem funkčního využití plochy, a pokud je investiční záměr podpořen vedením města a odsouhlasený městským zastupitelstvem, lze dospět k závěru, že takový krok je konán v souladu s veřejným zájmem, když právě zastupitelstvo zastupuje veřejnost. V samotném územním plánu je zdůrazněno, že jde o podmíněné přípustné využití výstavby ČSPH. Následná reálnost záměru je již další fází a musí nejprve projít schvalovacím procesem v územním a stavebním řízení, včetně získání souhlasných stanovisek hasičského záchranného sboru, krajské hygienické stanice, orgánů životního prostředí, dopravních orgánů apod.

K uplatněným námitkám navrhovatelů a jejich vypořádání odpůrce uvedl následující. Podmíněně přípustné využití plochy P07 bylo dostatečně zdůvodněno ve fázi vypořádání námitek a připomínek. Proces vypořádání námitek nemůže řešit předpokládané ekonomické ztráty navrhovatelů, když se jedná o tržní prostředí. Z hlediska procesu vytváření územního plánu není pořizovatel oprávněn posuzovat jeho účelnost, nezbytnost a rentabilitu. K námitce upřednostnění soukromých zájmů odpůrce opakovaně argumentoval skutečností, že využití plochy P07 bylo iniciováno určeným zastupitelem a odsouhlaseno zastupitelstvem města. Nelze tedy mluvit o nesouladu mezi veřejnými a soukromými zájmy. Plochu P07 nelze považovat za monofunkční plochu, u které navrhovatelé pouze předjímají a vyvozují negativa, která by musela být nejprve analyzována a ekonomicky zdůvodněna. Pokud by nastala situace výstavby ČSPH, je logické, že samotný investor bude hodnotit rentabilitu a návratnost svých investic a pokud by nebylo možné dosáhnout předpokládaných výnosů, bude investici velmi dobře zvažovat. Případná stavba by pokrývala služby nejen motoristů, ale i širší veřejnosti.

V replice navrhovatelé uvedli, že pozemky v sousedství budou negativně ovlivněny v důsledku aktivit spojených s plochou P07. To, že odpůrce tyto vlivy považuje za subjektivní a katastrofické, není pro splnění podmínky návrhové legitimace podstatné. Dokola opakující se argument odpůrce, že výstavba ČSPH je jen jednou z mnoha možností, nijak nevysvětluje nezbytnost jejího umístění do obytné zástavby. Ve vyjádření bylo zdůrazněno, že plocha P07 není monofunkční, avšak na řadě míst sám odpůrce zmínil její využití pro výstavbu ČSPH a potvrdil, že jde o soukromý záměr investora. Skutečnost, že byl takový záměr posvěcen zastupitelstvem města, z něj nečiní záměr ve veřejném zájmu.

Navrhovatelé následně zaslali soudu druhou repliku, ve které navázali a rozšířili jimi tvrzené skutečnosti uvedené v první replice. Navrhovatelé mají za to, že zadání územního plánu představuje rámec, ve kterém se musí výsledný návrh pohybovat a nelze se od něj odchýlit jinak než na základě transparentně uvedeného důvodu a náležitým procesním postupem, jež vyžaduje zákon. Výsledná podoba napadeného opatření obecné povahy se od původního zadání plochy P07 významně odlišuje. Odpůrce využil pro změnu návrhu ust. § 51 odst. 1 stavebního zákona, avšak úprava ve smyslu tohoto ustanovení nemůže dospět k závěru, kdy je výsledný návrh v rozporu se zadáním. V tomto konkrétním případě tak mělo být aplikováno ust. § 51 odst. 3 stavebního zákona. Navrhovatelé nesouhlasí s tvrzením, že pokyny předané zpracovateli byly pouze technickou pomůckou vytvořenou ve vzájemné spolupráci mezi zpracovatelem územního plánu a městem. Určený zastupitel nedisponuje oprávněním uplatnit připomínky, jež by nebyly schváleny zastupitelstvem nebo radou města. Pokud by tomu tak bylo, nelze takové připomínky považovat za připomínky. Město smí uplatnit připomínky ve stejné časové lhůtě jako jiné dotčené osoby a pokud tohoto práva využije později, nemělo by k uplatněným připomínkám být přihlíženo.

Napadený územní plán o veřejném zájmu nikde nehovoří, ba naopak poukazuje na zájem soukromého investora. Odpůrce ve svém vyjádření opakovaně poukazuje na skutečnost, že využití plochy P07 je podmíněné a bude prověřeno v dalších fázích povolovacího řízení. To však nezabývá odpůrce povinností zabývat se již při samotné tvorbě územního plánu vyhodnocením potřeby vymezení konkrétní plochy, věcně se vypořádat s konkrétními námitkami a neodkazovat pouze na budoucí řízení.

O žalobě (návrhu) soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť navrhovatelé s tímto postupem výslovně souhlasili a odpůrce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Soud se nejprve při posuzování návrhu zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že je věcně a místně příslušný k projednání návrhu, dále že navrhovatelé byli aktivně legitimováni k podání předmětného návrhu ve smyslu ust. § 101a odst. 1 s.ř.s., přičemž tak učinili v zákonné lhůtě stanovené v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. Dále soud uvádí, že rozsah soudního přezkumu opatření obecné povahy v daném případě byl dán ust. § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s.ř.s., z nichž vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ust. § 101b odst. 1 s. ř. s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle ust. § 101b odst. 4 ve spojení s ust. § 76 s. ř. s.

Soud při posuzování aktivní legitimace navrhovatelů v daném případě zjistil, že navrhovatelé vlastní pozemkové a stavební parcely na území města Dolní Poustevna, a to i v sousedství napadené plochy P07, jejíž zrušení se domáhají. Navrhovatelé jsou tedy ve věci aktivně procesně legitimováni.

Dále se soud zabýval jednotlivými návrhovými body, přičemž jako prvním se zabýval namítaným rozporem mezi zadáním a schváleným územním plánem, neboť zadání nepočítalo s další ČSPH.

Soud v této souvislosti poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.10.2010, č.j. 1 Ao 5/2010-169, www.nssoud.cz, ve kterém je mimo jiné uvedeno (odst. 116, 117), že: „...proces pořizování změny územního plánu je dynamický. Zadání změny územního plánu je pouze východiskem celého procesu, avšak stavební zákon nestanoví, že by výsledek tohoto procesu (tj. schválená změna územního plánu) měl obsahově plně korespondovat s obsahem zadání. Stavební zákon nepřikazuje, aby v případě změny obsahu zadání oproti jeho návrhu byl opakován postup dle § 47 odst. 2 stavebního zákona. Nelze zde hledat paralelu s opakováním veřejného projednání návrhu změny územního plánu, neboť § 53 odst. 2 stavebního zákona obsahuje výslovnou úpravu opakování veřejného projednání návrhu. Ostatně veřejné projednání návrhu změny územního plánu je poslední fází celého procesu, kdy se ještě může veřejnost vyjádřit k jeho obsahu. Návrh zadání změny územního plánu je naproti tomu ranou fází tohoto procesu, kdy ještě nemůže dojít ke zkrácení práva veřejnosti vyjádřit se k obsahu změny územního plánu.“

Stavební zákon v § 50 odst. 1 požaduje, aby návrh změny územního plánu byl zpracován na základě schváleného zadání změny územního plánu nebo schválených pokynů pro zpracování návrhu změny územního plánu (to v případě, že by byl pořizován koncept). Použité spojení "na základě" nelze vnímat jako příkaz, aby návrh změny územního plánu byl identický s obsahem schváleného zadání, nýbrž jako pokyn, aby návrh vycházel ze schváleného zadání. Stavební zákon obsahuje celou řadu procesních nástrojů, které směřují k proměňování obsahu v čase tak, jak proces pořizování změny územního plánu prochází jednotlivými fázemi. Z těchto nástrojů lze namátkově uvést stanoviska dotčených orgánů, jejichž podmínky jsou pro pořizovatele změny územního plánu závazné, stanovisko k vlivům na udržitelný rozvoj území, připomínky a námítky uplatněné veřejností. Zákon dále předvídá, že v důsledku veřejného projednání návrhu změny územního plánu může dojít k jeho změně a pro ten případ vyžaduje uspořádat nové veřejné projednání (§ 53 odst. 2). Mezi výrazné hybatele celého procesu patří z hlediska obsahového i zpracování konceptu a pokynů pro zpracování návrhu územního plánu (§ 48 a 49 stavebního zákona).“

Ze správního spisu vyplývá, že plocha P07 o výměře 3832 m² byla vymezena jako plocha přestavby, umístěná v ulici Vilémovská, se specifikací využití – ČSPH, služby (kapitola C.2 územního plánu). Plochou přestavby se rozumí plochy navržené v územním plánu ke změně využití zastavěných ploch uvnitř zastavěného území, na nichž územní plán umožňuje zastavění podle podmínek pro využití a uspořádání území (kapitola F.2.1 územního plánu). Plocha P07 byla dále zařazena mezi plochy smíšených aktivit (A), ve kterých je jako podmíněně přípustné využití uvedena ČSPH s poznámkou, že ČSPH se připouští jen v ploše P07 (kapitola F.2.4 územního plánu). Dále soud konstatuje, že vedle sedmi ploch přestavby bylo v územním plánu vymezeno i čtyřicet pět ploch zastavitelných (Z01 až Z45), které jsou definovány jako plochy navržené územním plánem ke změně využití území nezastavěných ploch uvnitř nebo vně zastavěného území, na nichž územní plán umožňuje zastavění podle podmínek pro využití a uspořádání území. Z grafické části územního plánu soud zjistil, že v sousedství plochy P07 jsou s výjimkou plochy Z39 vymezeny stabilizované plochy s funkčním využitím plochy centrální smíšené (C), plochy smíšené obytné (B) a plocha smíšených aktivit (A). Plochy centrální smíšené a plochy smíšených aktivit nemají uvedeno hlavní využití, na rozdíl od plochy smíšené obytné, u které je uvedeno, že hlavním využitím je trvalé bydlení. V plochách centrálních smíšených i smíšených aktivit jsou mimo jiné připuštěny i komerční služby.

Na základě shora uvedeného soud konstatuje, že zadání územního plánu výslovně nezakazuje realizaci záměrů ČSPH, plocha P07 svou rozlohou i plánovaným využitím nijak významně neovlivňuje charakter územního plánu. Navíc je nutno připomenout, že se jedná o jednu plochu menšího rozsahu mezi 52 plochami, u kterých je plánována změna (plochy P a Z). Tato plocha navíc navazuje i na plochy, kde jsou komerční služby připuštěny a nejedná se tedy o plochu, která by byla vsazena pouze do ploch s plánovaným využitím pro trvalé či rekreační bydlení. Soud tedy konstatuje, že funkčním využitím plochy P07 s možností zřízení ČSPH nedošlo k rozporu se zadáním územního plánu a lze konstatovat, že územní plán ze zadání vycházel.

Dále se soud zabýval tím, zda došlo k zákonnému postupu při návrhu na zavedení plochy P07 do územního plánu. Úvodem soud konstatuje, že plocha P07 byla zřízena z části plochy Z39.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 22.4.2015 v rámci společného jednání dle § 50 stavebního zákona podal určený zastupitel P. K. za město Dolní Poustevna připomínky, mezi nimiž byla i připomínka znění: „*lokalita Z39 a ostatní pozemky upravit na plochy smíšených aktivit a pouze v této lokalitě umožnit výstavbu ČSPH. Konkrétně tyto pozemky p.p.č. 155/1, 152/2, 155/3, 362/2, 362/3 a st.p.č. 553, 150 v k.ú. Dolní Poustevna.*“ Ve spise je dále založeno usnesení zastupitelstva města Dolní Poustevna ze dne 12.8.2015, č. 137/2015, kterým byly schváleny připomínky k návrhu územního plánu určeného zastupitele ze dne 22.4.2015. Následně bylo dne 18.12.2015 pořizovateli předáno vyhodnocení výsledků projednání návrhu k úpravě návrhu obsahující i pokyn k úpravě plochy Z39 dle připomínky určeného zastupitele, resp. města Dolní Poustevna.

Z právní úpravy stavebního zákona mimo jiné vyplývá, že za obec pro níž je zpracováván územní plán, vystupuje tzv. určený zastupitel, který spolupracuje s pořizovatelem v procesu přijímání územního plánu (srov. např. § 47 odst. 1, odst. 4, § 51 odst. 1, odst. 3 stavebního zákona).

Podle § 50 odst. 1 stavebního zákona na základě schváleného zadání územního plánu nebo schválených pokynů pro zpracování návrhu územního plánu pořizovatel pořídí pro obec zpracování návrhu územního plánu a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Náležitosti obsahu vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území v rozsahu § 19 odst. 2 stanoví prováděcí právní předpis.

Podle § 50 odst. 2 stavebního zákona pořizovatel oznámí místo a dobu konání společného jednání o návrhu územního plánu a vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, nejméně 15 dnů předem jednotlivě dotčeným orgánům, krajskému úřadu, obci, pro kterou je územní plán pořizován, a sousedním obcím; krajskému úřadu zároveň předá návrh územního plánu pro posouzení podle odstavců 5 až 7 spolu s vyhodnocením jeho vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává. Dotčené orgány vyzve k uplatnění stanovisek ve lhůtě 30 dnů ode dne jednání. Ve stejné lhůtě mohou sousední obce uplatnit připomínky. K později uplatněným stanoviskům a připomínkám se nepřihlíží.

Podle § 51 odst. 1 stavebního zákona pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání návrhu územního plánu a zajistí řešení případných rozporů (§ 4 odst. 8); na základě vyhodnocení výsledků projednání, výsledku řešení rozporů a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, zajistí upravení návrhu.

Soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že došlo k úpravě návrhu územního plánu na základě vznesené připomínky určeného zastupitele zastupitelstva města Dolní Poustevna. Ze spisu není zřejmé, zda byl zastupitel zmocněn k podání konkrétních připomínek za město Dolní Poustevna, nicméně z usnesení zastupitelstva č. 137/15 je zřejmé, že tyto připomínky vyjadřovaly vůli města Dolní Poustevna. Soud tedy vadu jednání (podání připomínek) určeného zastupitele bez zmocnění městem Dolní Poustevna vzhledem k její konvalidaci zastupitelstvem nepovažuje za takovou vadu řízení, která by měla vést ke zrušení byť jen části územního plánu dle § 76 odst. 1 písm. c) s.r.s.

Dalším návrhovým bodem, kterým se soud zabýval, byla účast osob P. Š. a S. Š. jednajících za společnost TOP TANK s.r.o. při společném jednání podle § 50 odst. 2

stavebního zákona.

Soud konstatuje, že v prezenční listině ze dne 22.4.2015, kdy se konalo společné jednání, nejsou osoby P. Š. ani S. Š. uvedeny. Rovněž z prezenční listiny nevyplývá, že by se společného jednání účastnil někdo za společnost TOP TANK s.r.o. nebo za jinou společnost. Navrhovatelé k prokázání svých tvrzení žádné důkazy nenavrhli a rovněž odpůrce správnost tvrzení navrhovatelů popírá. Za této situace soud musí konstatovat, že uvedený návrhový bod je nedůvodný.

Rovněž je nedůvodná námitka nesprávné formy záznamu ze společného jednání, neboť při něm nedošlo ke styku s účastníky, a proto nemusel být vyhotovován protokol podle § 18 odst. 2 správního řádu.

Následujícím bodem, kterým se soud zabýval, bylo neposouzení vlivů územního plánu na životní prostředí v rozporu s ustanovením § 10i odst. 3 zákona o posuzování vlivů.

Ve správním spise se nachází stanovisko k návrhu zadání územního plánu ze dne 28.5.2014, č.j. 1979/ZPZ/2014/SEA, vydané Krajským úřadem Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ve kterém je uvedeno, že na základě kritérií uvedených v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů provedl krajský úřad zjišťovací řízení podle § 10i odst. 3 se závěrem, že není nutno posoudit územní plán z hlediska vlivů na životní prostředí. Odůvodnění stanoviska obsahuje následující text: „*Návrh zadání územního plánu prověří a vymezí plochy pro bydlení; plochu pro sběrný dvůr, plochu lesoparku, plochy pro výrobu a skladování (plocha skladu nepřesáhne rozlohu 3000 m²), plochy pro parkování, plochu pro umístění rozhledny, plochy smíšených aktivit, rozvoj inženýrských sítí. Návrh zadání územního plánu přebírá návrhové plochy ze Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, ze schváleného územního plánu Dolní Poustevna a jeho změn č. 1 a č. 2 (bude nutné provést inventarizaci a posouzení funkčních ploch, případně jejich úpravu a podmínky využití).*

Návrh zadání územního plánu nestanoví rámec pro umístění záměrů podléhajících posouzení a po jeho důkladném prostudování nebyla shledána nezbytnost komplexního posouzení vlivů na životní prostředí.

V dalších fázích územně plánovací dokumentace budou navrhovány pouze záměry uvedené v návrhu zadání územně plánovací dokumentace. Záměry neuvedené v návrhu zadání územně plánovací dokumentace je nutno projednat s Krajským úřadem Ústeckého kraje, odborem životního prostředí a zemědělství, který je příslušným orgánem podle § 22 písm. b) zákona.“

Dne 20.5.2015 bylo vydáno Krajským úřadem Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, stanovisko k návrhu územního plánu, v němž je odkázáno na stanovisko ze dne 28.5.2014. Dále je mimo jiné uvedeno, že návrh územního plánu nestanoví rámec pro umístění záměrů podléhajících posouzení a po jeho důkladném prostudování nebyla shledána nezbytnost komplexního posouzení vlivů na životní prostředí (SEA). Shodný text obsahuje i vyjádření k návrhu územního plánu ze dne 28.6.2016.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že poslední stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ze dne 28.6.2016 bylo vydáno poté, co byla do územního plánu zapracována plocha P07 a tuto změnu nijak nereflektovalo. Soud se dále zabýval otázkou, zda byl tento postup v souladu se zákonem.

Podle § 10a odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů předmětem posuzování vlivů koncepce na životní prostředí (dále jen "posuzování koncepce") podle tohoto zákona jsou: koncepce, které stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1, zpracovávané v oblasti zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti, rybářství, nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami, energetiky, průmyslu, dopravy, odpadového hospodářství, telekomunikací, cestovního ruchu, územního plánování, regionálního rozvoje a životního prostředí včetně ochrany přírody, koncepce, u nichž nutnost jejich posouzení, s ohledem na možný vliv na životní prostředí, vyplývá ze zvláštního právního předpisu, a dále koncepce spolufinancované z prostředků fondů Evropských společenství; tyto koncepce podléhají posuzování vždy, pokud je dotčené území tvořeno územním obvodem více než jedné obce.

Podle § 10i odst. 1 a 2 zákona o posuzování vlivů při posuzování vlivů politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje a územního plánu na životní prostředí se postupuje podle zvláštního právního předpisu. Ustanovení § 20, § 21 písm. l) a § 22 písm. e) tím nejsou dotčena. Ustanovení § 2, 3, 10a, 10b, 10g a 10h se použijí obdobně a s tím, že zjišťovací řízení a veřejné projednání se postupem podle tohoto zákona neprovádí. Předkladatelem je pořizovatel politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje nebo územního plánu. Ministerstvo nebo orgán kraje při pořizování politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje a územního plánu stanoví podrobnější požadavky na obsah a rozsah vyhodnocení vlivů na životní prostředí včetně návrhu zpracování možných variant řešení. Tyto požadavky zpracovatel vyhodnocení vlivů na životní prostředí ve vyhodnocení zohlední nebo uvede důvody, pro které tak neučinil. Pokud vyhodnocení vlivů na životní prostředí neobsahuje náležitosti podle zvláštního právního předpisu, je Ministerstvo nebo orgán kraje oprávněn požadovat jeho dopracování. Při pořizování územního plánu stanoví orgán kraje na základě kritérií uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu případný požadavek na zpracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí.

V bodě 10.4 (kategorie II, záměry vyžadující zjišťovací řízení) přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů je uveden záměr Skladování vybraných nebezpečných chemických látek a chemických přípravků (vysoce toxických, toxických, zdraví škodlivých, žíravých, dráždivých, senzibilizujících, karcinogenních, mutagenních, toxických pro reprodukci, nebezpečných pro životní prostředí) a pesticidů v množství nad 1 t; kapalných hnojiv, farmaceutických výrobků, barev a laků v množství nad 100 t.

Náležitostmi stanovisek podle § 10i zákona o posuzování vlivů se opakovaně zabýval i Nejvyšší správní soud.

V rozsudku ze dne 20.12.2016, sp. zn. 5 As 94/2015, www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud uvedl: „Podle § 10i ve spojení s § 10a zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění účinném od 1. 1. 2013, a ve spojení s § 47 stavebního zákona z roku 2006, ve znění účinném od 1. 1. 2013, krajský úřad ve svém stanovisku k návrhu zadání územního plánu rovněž zhodnotí, zda má být budoucí návrh územního plánu posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, přičemž neprovádí zjišťovací řízení, ale je povinen v případech, kdy je z návrhu zadání územního plánu patrné, že by měl územní plán vytvářet rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve své úvaze vycházet z těch kritérií uvedených v příloze č. 8 tohoto zákona, která jsou pro daný účel relevantní.“

Pokud je z návrhu zadání územního plánu zřejmé, že takový záměr či záměry uvedené v příloze č. 1 bude budoucí územní plán předpokládat či umožňovat, musí krajský úřad následně zhodnotit, zda dle kritérií uvedených v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bude nutné návrh územního plánu posuzovat z hlediska hodnocení vlivů na životní prostředí, případně stanovit v daném ohledu podrobnější požadavky (§ 47 odst. 3 stavebního zákona, § 10i odst. 3, resp. nyní odst. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí).“

V rozsudku ze dne 18.1.2011, sp. zn. 1 Ao 2/2010, www.nssoud.cz, použitelném i při výkladu pozdějších znění zákona o posuzování vlivů, Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl: „Zjišťovací řízení ukončí orgán kraje písemným závěrem, jenž je součástí stanoviska orgánu kraje jako dotčeného orgánu státní správy k návrhu zadání územně plánovací dokumentace. V písemném závěru buď stanoví nutnost posouzení vlivů koncepce na životní prostředí a podmínky tohoto posouzení, nebo konstatuje, že územní plán nebo jeho změna takovému posuzování nepodléhá (§10i odst. 2 až 4 zákona č. 100/2001 Sb.). Nebude-li na základě výsledků zjišťovacího řízení územně plánovací dokumentace posuzována z hlediska jejích vlivů na životní prostředí (nejde o koncepci), stihá orgán kraje povinnost uvést v závěru zjišťovacího řízení důvody, pro které není posuzování podle tohoto zákona požadováno (§ 10d zákona č. 100/2001 Sb. a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2010, čj. 9 Ao 4/2009 - 111; nutnost uvést tyto důvody vyplývá i z požadavku na odůvodnění stanoviska dotčeného orgánu státní správy k návrhu zadání územně plánovací dokumentace, jehož je příslušný závěr zjišťovacího řízení součástí - srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, čj. 1 Ao 6/2010 - 130).

... byl krajský úřad i zde povinen vést zjišťovací řízení podle kritérií obsažených v příloze č. 8 zákona č. 100/2001 Sb. zakončené písemným odůvodněným závěrem. Jestliže takto nepostupoval, je jeho stanovisko nezákonné. Nezákonné je pak i samo opatření obecné povahy, které je na chybném stanovisku krajského úřadu založeno...“

Soud konstatuje, že ČSPH je jedním ze záměrů, se kterým v lokalitě P07 územní plán výslovně počítá, dále se jedná o jeden ze záměrů uvedených v příloze č. 1 zákona o posuzování vlivů, neboť jsou v rámci provozu ČSPH skladovány nebezpečné chemické látky (pohonné hmoty). Takovýto záměr a jeho zapracování do územního plánu je povinen krajský úřad posoudit podle kritérií zakotvených v příloze č. 8 zákona o posuzování vlivů. Dále je možno poznamenat, že ČSPH jsou omezeny ve svém umístění i dalšími podmínkami (např. musí být mimo některá ochranná pásma vodních zdrojů pitné vody), jak stanoví § 24 odst. 4 a 5 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ke které je možno přihlížet i při tvorbě územně plánovací dokumentace přesto, že uvedené ustanovení je v části závazné pro umístění staveb (viz rozsudek NSS ze dne 20.12.2016, sp. zn. 5 As 94/2015, www.nssoud.cz). Krajský úřad se ve svém stanovisku ze dne 28.6.2016 ke změně návrhu územního plánu spočívající ve zřízení plochy P07 určené k vybudování ČSPH nijak nevyjádřil a soud musí konstatovat, že v tomto ohledu je jeho stanovisko nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, přičemž tato vada zatěžuje i přijatý územní plán, a proto soudu nezbývá než podle § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 101b odst. 4 s.r.s. napadený územní plán v rozsahu plochy přestavby P07 pro vadu řízení zrušit.

Dalšími námitkou, kterou se soud zabýval, bylo nedostatečné vypořádání se s námitkami navrhovatelů vznesenými podle § 52 odst. 3 stavebního zákona.

Ze správního spisu soud zjistil, že každý z navrhovatelů uplatnil v řízení o územním plánu námitky jako vlastníci nemovitostí dotčených návrhem územního plánu.

Navrhovatel a) ve své obsáhlé námitce mimo jiné uvedl, že nesouhlasí se zařazením a výstavbou ČSPH na ploše P07, neboť dojde ke zhoršení životního prostředí hlukem, prachem, stavební činností a s tím souvisejícího praskání zdiva domu v jeho vlastnictví, dále dojde k poškození životního prostředí v intravilánu města. Dále se zhorší výhled a využití zahrady. Vlastní provoz ČSPH znamená nebezpečí při stáčení pohonných hmot, při čištění nádrží a dalších činnostech. Dále namítal neekonomičnost nové ČSPH, neboť v okolí jich je již pět, a tyto budou pravděpodobně muset propouštět zaměstnance a hrozí jim krach. Dále namítl, že jde o nadměrný zásah do jeho vlastnického práva, neboť jeho nemovitost je v sousedství obytných ploch a navazuje na plochy rekreační. Schválením územního plánu dojde k významnému snížení hodnoty jeho nemovitosti, protože bude v přímém sousedství ČSPH, realizací záměru pak dojde i ke snížení pohody bydlení. V daném případě je nepřipustné, aby soukromý zájem investora převážil nad veřejným zájmem na ochraně pohody bydlení, kvality stávajících pozemků pro výstavbu zařízení cestovního ruchu, rekreace a zemědělství, výroby a služeb. Územní plán chce zajistit plynulý přechod zástavby do volné krajiny, avšak za cenu, že bránu do Karolinina údolí by měla tvořit čerpací stanice. Navrhovatel nesouhlasí ani s tím, aby se na místě plochy P07 zrušila bytová zóna a nahradila ČSPH. Vzhledem k tomu, že dojde ke zvýšení křížení a odbočování z hlavní silnice ve svahu, zvýší se nebezpečí úrazu občanů a dětí.

Odpůrce námitce navrhovatele a) nevyhověl a uvedl, že v daném případě se nejedná o vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva.

Dále odpůrce uvedl, že: *„Část námitky týkající se negativních dopadů využití plochy (prostoru) z hlediska požární ochrany, hygieny, statiky – mechaniky zemin a životního prostředí je ošetřeno v kapitole F. 2.4 návrhu územního plánu Dolní Poustevna, kde je možná – podmíněná přípustná stavba čerpací stanice pohonných hmot. V případě konkretizace záměru prokáže navrhovatel přiměřenost jeho dopadů ve vztazích k přípustnému využití území, významu v širším území, narušení hodnoty prostředí resp. pohody bydlení, charakteru kapacity napojení na infrastrukturu a případných vyvolaných omezeních ve smyslu hygienických a dalších předpisů. Výhrada týkající se podnikatelské aktivity konkurenčního prostředí a ekonomiky provozu není v kompetenci posouzení územního plánu. Jedná se o druh a charakter podnikatelského záměru, kde reálnost je podmíněna investičními náklady, rentabilitou a posouzení nejen místních podmínek, ale i širšího území (týká se i Vilémova). Podatel dále uvádí narušení pohody bydlení. K této části námitky – pohoda bydlení je specifikována v odůvodnění územního plánu Dolní Poustevna, kde se uvádí odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006 pod č.j. 2 As 44/2005-119 (přesné znění rozsudku – konkrétní část):*

I. „Pohodou bydlení“ ve smyslu § 8 odst. 1 in fine vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, nutno rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení

pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech. II. Správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže ovšem zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat; podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality.

Vzhledem k tomu, že není zcela konkretizován záměr využití uvedeného území, je třeba přijmout návrh ÚP v kapitole F. 2.4 – Plochy smíšených aktivit. Tyto plochy uvádí v podmíněně přípustném využití kromě jiného i zatím nespecifikovanou možnost využití území pro funkci čerpací stanice pohonných hmot. Jakýkoliv konkrétní funkční záměr situovaný na uvedenou plochu P07, který bude v souladu s vydaným územním plánem, bude posuzován dle stavebního zákona v územním a stavebním řízení z hlediska eliminace dopadů v širších vztazích tzn., i na vlastníky sousedních nemovitostí. Podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití (kapitola F. 2.4) tj. plochy smíšených aktivit nevylučují podmíněně přípustné využití pro trvalé bydlení (rodinné domy, bytové domy) a jiné funkce uvedené v návrhu územního plánu (specifické bydlení, občanské vybavení, dopravní vybavení, čerpací stanice pohonných hmot, zemědělská výroba apod.).

Navrhovaná trasa cyklistické stezky – její napojení na Vilémovskou ulici a vedení trasy po p.p.č. 521 v katastrálním území Dolní Poustevna, je respektováno a v případě předpokládaného jakéhokoliv záměru v ploše P07 by mělo být zohledněno v procesu územního a stavebního řízení (v projektové dokumentaci). Území P07 může být i vhodně zakomponováno se zázemím na cyklistickou stezku (odpočívadlo apod.). Situační řešení zhmotnění) zatím předpokládané funkce do objemových a plošných vztahů – architektonické a kompoziční uspořádání, tak aby korespondovalo s napojením volné krajiny, bude podmínkou pro následné řízení dle stavebního zákona. Doprava v území je řešena v návrhu územního plánu samostatnou částí, která se zabývá kromě jiného silniční dopravou, ale z hlediska požadované podrobnosti návrhu nejsou součástí řešení vjezdy na pozemky nebo případná napojení a silniční sjezdy, které nejsou vyvolány nebo podmíněny konkrétním záměrem vzhledem k tomu, že návrh územního plánu uvádí v přípustném i podmíněně přípustném využití území řadu funkcí, nelze předjímat, že se bude jednat přednostně o čerpací stanici pohonných hmot, případně o jiný záměr.

Pořizovatel dále uvádí, že zastupitelstvo města Dolní Poustevna schválilo usnesením č. 137/15, z 9. Zasedání Zastupitelstva města Dolní Poustevna konaného dne 12. srpna 2015, možnost funkčního využití pro smíšené aktivity, viz kapitola F. 2.4 Podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití.“

Navrhovatel b) ve své námitce uvedl, že nesouhlasí s výstavbou ČSPH v blízkosti jeho domu. ČSPH je nesmyslně umístována ve středu města mezi obývané domy v nevyhovujícím terénu, v blízkosti vodní plochy. Realizace záměru znehodnotí cenu jeho nemovitostí, znemožní v klidu a čistém prostředí jeho pobyt. Dále upozornil na nebezpečnost nakládání s pohonnými hmotami. Měl za to, že bude se svými nejbližšími uvržen do nepřetržitého

hluku, prachu, stresu a oddělen od dnešního života průjezdem aut, provozní činností ve dne ale i osvětlením v noci, nejen při výstavbě, ale i při dokončení stavby.

Odpůrce námítce nevyhověl a odkázal na odůvodnění k námítce navrhovatele a).

Navrhovatel c) ve své námítce uvedl stejná tvrzení jako navrhovatel b) s tou změnou, že na svém pozemku parcela č. 154 plánuje výstavbu rodinného domku, před kterým by byla zadní část ČSPH. V současnosti bydlí na adrese „X“ a na uvažovanou ČSPH by se díval zepředu a děti by si chodily hrát na hřiště přímo naproti této ČSPH.

Odpůrce námítce nevyhověl a odkázal na odůvodnění k námítce navrhovatele a).

Soud konstatuje, že rozhodnutí o námitkách je samostatným rozhodnutím, byť je součástí územního plánu a jsou na něj kladeny nároky jako na jiná rozhodnutí správního orgánu podle správního řádu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.1.2009, sp.zn. 2 Ao 2/2008, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20.12.2016, sp. zn. 5 As 94/2015, www.nssoud.cz, uvedl: „*Jakkoliv je odůvodnění rozhodnutí o námitkách součástí odůvodnění územního plánu, jedná se o jeho autonomní část a jsou na něj kladeny odlišné nároky, než na jiné části odůvodnění územního plánu. Tato skutečnost vyplývá z podstaty námitek, které jsou reakcí na navrženou podobu územního plánu, jejíž zdůvodnění jistě musí být logické a přesvědčivé (ohledně požadavků na obsah odůvodnění územního plánu srov. § 53 odst. 4 a 5 stavebního zákona a část II. přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb.), nicméně nutně zůstává spíše v obecné rovině a jen stěží lze požadovat, aby obecná část odůvodnění územního plánu už předem zdůvodňovala příslušné změny z pohledu každého dotčeného pozemku. Takový požadavek by byl, už jen z hlediska nároků na rozsah takového odůvodnění územního plánu, většinou neproveditelný. Tím spíše je ale nutné, aby v případě, kdy někteří vlastníci dotčených nemovitostí podají proti navrženému řešení konkrétní námitky (§ 52 odst. 2 stavebního zákona), byly tyto námitky v jejich konkrétní podobě také přezkoumatelným způsobem vypořádány, a to v souladu s § 172 odst. 5 správního řádu, na něž v této souvislosti navrhovatel důvodně odkazoval (srov. též § 54 odst. 4 stavebního zákona). Lze souhlasit s krajským soudem, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu vycházející též z § 174 odst. 1 správního řádu jsou na rozhodnutí o námitkách v tomto smyslu kladeny (přiměřeně jeho povaze) srovnatelné požadavky jako na odůvodnění individuálního správního aktu dle § 68 odst. 3 správního řádu.*“

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2010, č.j. 1 Ao 5/2010-169, vyplývá, že na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí. Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.

Správní soudy jsou také bezpochyby povolány k ochraně vlastnického práva, k jehož změně či omezení dochází i přijetím územního plánu. Opakovaně bylo Nejvyšším správním soudem konstatováno, že správní soudy mají zabránit prvkům libovůle při přijímání územního plánu, a to i co do rozsahu časového omezení vlastnického práva (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21.7.2009, sp.zn. 1 Ao 1/2009; rozsudky NSS ze dne 2.10.2013, sp. zn. 8 Ao 1/2011; ze dne 16.6.2011, sp.zn. 4 Ao 3/2011, sp.zn. ze dne 27.9.2005, sp. zn. 1 Ao

1/2005, www.nssoud.cz). Toto stanovisko má svůj odraz i ve správním řádu, který v ustanovení § 174 odst. 1 pro řízení o přijetí opatření obecné povahy normuje použitelnost části první správního řádu. V části první (§ 2 odst. 3 a 4 správního řádu) je uvedeno, že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Soud musí nejprve odmítnout argumentaci odpůrce spočívající v tom, že vlastně není zřejmé, zda bude na místě ČSPH postavena. Územní plán výslovně pro záměr ČSPH plochu P07 vyčlenil a tento záměr musí být posouzen ve vztahu k okolním plochám (nemovitostem) zvláště, je-li to vlastníky okolních nemovitostí v námitkách požadováno. Soud si je vědom toho, že vlivy konkrétního záměru na okolí budou důkladně posouzeny v územním řízení a v takovém případě navrhovatelům bude náležet postavení účastníka územního řízení, v němž budou moci hájit svá práva konkrétními námitkami proti povaze záměru a jeho parametrům (srov. např. odst. 47, 59 rozsudku NSS ze dne 6.6.2013, sp.zn. 1 Aos 1/2013, www.nssoud.cz), nicméně pokud směřují námitky vlastníků sousedních nemovitostí i vůči záměru samému, je nutno se s těmito námitkami vypořádat a případně posoudit, zda je vzhledem k těmto námitkám záměr alespoň v minimální míře proveditelný (například nebrání-li umístění záměru předpisy veřejného práva). V dané situaci však je nutno také poukázat na značně ztíženou situaci odpůrce, který neměl k dispozici stanovisko krajského úřadu k návrhu územního plánu se zpracovanou plochou P07 (viz shora).

Soud tedy konstatuje, že musí být relevantní námitky navrhovatelů vypořádány. Mezi relevantní námitky lze bezpochyby zařadit tvrzení o snížení ceny nemovitostí v okolí ČSPH, snížení pohody bydlení vzhledem k sousedství ploch obytných a smíšených aktivit, dále je na místě vypořádat se s namítanou nepotřebností, či potřebností ČSPH. Soud předpokládá, že územní plán byl tvořen racionálními úvahami při zhodnocení potřeb daného území. V takovém případě musí být odpůrce schopen adekvátně reagovat na námitku nepotřebnosti další ČSPH.

Odpůrce však své povinnosti nedostál, a proto je jeho rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nenaplnuje požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o námitkách je individuálním správním aktem - rozhodnutím, věcně oddělitelným od samotného opatření obecné povahy (srov. rozsudek NSS ze dne 27.10.2010, sp. zn. 2 Ao 5/2010, www.nssoud.cz), musel soud zhodnotit, zda vada rozhodnutí o námitkách je natolik závažnou vadou v procesu přijímání územního plánu, že mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Soud vzhledem k tomu, že námitky navrhovatelů směřují přímo proti funkčnímu určení plochy P07, na níž má být umístěna ČSPH, a nelze v tuto chvíli uvést, zda řádné zhodnocení těchto námitek by nevedlo ke změně v určení plochy P07, konstatuje, že je se jedná o natolik zásadní vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 101b odst. 4 s.ř.s., že je nutno napadený územní plán v rozsahu plochy přestavby P07 zrušit.

Soud se dále nezabýval dalšími námitkami, neboť jejich posouzení v případě plného vyhovění návrhovému petitu pozbývá smyslu. Soud totiž nevrací věc k dalšímu řízení odpůrci, ale zcela ruší část opatření obecné povahy. Bude-li chtít odpůrce znovu zavést do územního plánu zrušenou část, bude muset provést zcela nové řízení, v němž budou pořizovány nové podklady a navrhovatelé budou moci uplatnit své námitky.

Soud má za to, že navrhovatelé zaznamenali ve věci úspěch podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s., a proto rozhodl o povinnosti odpůrce nahradit navrhovatelům společně a nerozdílně do třiceti dnů od právní moci rozsudku náklady řízení v celkové výši 45.274,- Kč, která se skládá z částky 15.000,- Kč za součet zaplacených soudních poplatků za návrh na zrušení části opatření obecné povahy (každý z navrhovatelů 5.000,- Kč), z částky 22.320,- Kč za devět úkonů právní služby společného právního zástupce navrhovatelů, Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta, po 2.480,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 12 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění od 1.1.2013, dále jen „AT“ [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání návrhu a repliky ve znění jejího doplnění - § 11 odst. 1 písm. d) AT, jako společné úkony učiněné právním zástupcem za každého z navrhovatelů, v souvislosti s čímž bylo nutno odměnu dle § 12 odst. 4 AT snížit o 20 %], dále z částky 2.700,- Kč za s tím souvisejících devět režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a z částky 5.254,- Kč odpovídající 21 % DPH, kterou je právní zástupce navrhovatelů povinen podle zvláštního právního předpisu odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány, vyjma soudních poplatků.

Naopak jako samostatný úkon soud neposoudil právním zástupcem navrhovatelů uváděnou repliku ze dne 20.1.2017 (účtovanou jako 3 úkony, neboť byla učiněna jako společný úkon za každého z navrhovatelů), jelikož se jedná toliko o doplnění repliky ze dne 22.12.2016, za níž byla odměna navrhovatelům přiznána. V uvedeném podání ze dne 20.1.2017 totiž navrhovatelé pouze rozšířili svou argumentaci uváděnou již v replice ze dne 22.12.2016, přičemž oběma těmito přípisy společně reagovali na vyjádření odpůrce k návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – nic jim však nebránilo, uplatnit veškeré své námitky toliko v rámci jedné listiny. Pakliže tedy vyjádřili svůj nesouhlas s tvrzeními odpůrce ve dvou samostatných dokumentech, aniž by k tomu byl dán relevantní důvod, nemůže jít uvedená skutečnost k tíži odpůrce. V krajním případě by totiž mohl úspěšný účastník rozdělit veškeré své námitky a argumenty do několika podání a následně požadovat náhradu za každé z nich, což by bylo jistě v rozporu se smyslem AT. Z tohoto důvodu soud navrhovatelům 3 úkony za doplnění repliky učiněné dne 20.1.2017 nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 28. února 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r .
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová